

Ne eervolle slöttelpositie

Johan Kwast

'k bin in diens, 'k lig in de oale Wilhelminakazerne an 't kanaal in Assen. 'k Bin centralist (zeait mear telefoonjuffrouw) bij de lichte veeldartillerie, de 25-poonders. Op de kamers he'w nog hoolten vloeren, stalen kribben, twee hoog, en strozäkke. Hoolten toafelbla op schragens en lange hoolten baanken um op te zitten. Op de toafels gebuurt van alns: etten, poet-sen, ondergoed model op volen en wat zit der zo met 't blote gat op.

Eenmoal in de zovöl tied bij kamerwach. Dan möj de kamer schoonmaken, alns liek en rech hooln en 'de kamer' an- en ofmelden bij 't appèl en as 'n officier van piket der achterhen keump kieken.

Vandage bin ik de klos.'t Is een uur of halftien, de kamer he'k an kaant. Ne kamer wieder ligt de kanonboeren, doar he'w as verbeendingsleu niks met van doen. Wie veult oons ok 'n gröadje verneamstiger. Heanig geet der ne duure lös. 't Is de kamerwach van de kanonboeren. Hee dót niks as zich schrobben tegen 'n duurpos. "Wat schot oe, he'j las van ongedeerte of zo?" "Nee, ik heb al joaren onwies völ las van meteters, dee jökt onmeunig en gin een wil der mij ofhelpen. "'k Wörd der gek van. Tooken wekke zoaterdag goa'k met groot verlot, de eersten van 't fillersysteem en dan wo'k ze wal geern kwiet wean. Zol ie se der mij nich oet willen halen? 'k Wil d'r oe wal veur betalen. Astebleef, doot mij dat plezeer vuur da'k ofzwaai." "Moargenoawend tegen zeuven uur dan zol't wa können en dan zo verdan elken dag 'n keteer of zo. Ik ken oe alleen van anzeen, wee bi'j eagenlijk?" "'k bin Gerrit Stegeman oet'n Achterhook, doar achter Weenters (winterswijk) vot. Wie hebt 'n kötterspilke.

Mien va verhuurt zich bij scholtenboeren en ik upper wat bien nen annemmer. Mien moo heult et in-en roond 't hoes an kaant, mear dat wördt eur op 'n doer te völ. 't Lopen wördt der nich better op, der möt hölpe kommen."

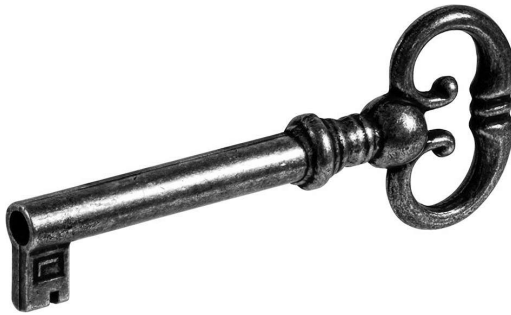
's Aanderdaags ik der hen. "Mooi da'j der bint, loa'w voort mear beginnen." 'k Heb nog wal gin joa 'e zeg, mear Gerrit trek de boawenkleer en 't hemd al oet.

Doar zit e met 'n bloten pokkel en wat zee'k? 'n Nekken, de schoolders en de leppelbla, één koolzoadveeld. Hoonderd zwatte stippen is der mear één. Noar oonderen too wördt de köpkes meender mear de keurne groter. Boek an boek zit ze, de hele

rugge vol. Ze könt wal in de werre doon met ries en göttenkeurne. "Loa'w mear eens kieken, dan zee'w wal." De vette hoed wearkt deank ik wal met. "He's ok nen hollen slöttel of zo?" "Joa, 'n hoesslöttel."

Ik druk dee ondinge op 'n kop en ze krult der oet of 't niks is.'n Haanddook lig a good vol. Gerrit verknöttert zich en ik krieg der nog plezeer an ok. "He'j ok verkering, Gerrit?" "Nee, miene beare kammeröa wal, mear ik met miene slimme rugge, dat geet nich, hè."

Ne goo wekke later, zien verzeuk is oet 'e voerd. Noagenog alle keurn bint op'eruumd. Gerrit hef de hoed kloar, hee is 'n gelukkig man. Troanen staat em in de ogen, zo blij is 'e. "'k Weet nich hoo ik oe möt daanken", zeg 'e. "Moargen kom ik bij de duure en wee'j wat 't eerste is da'k tooken wekke doo?" "Loat mear ees heuren." "'t Hoes vetimmeren en mij ne deern zeuken."



Limericks

Leo Leurink

Vuur eagen gebroek !

Nen döstigen caféhouder oet Urk
had meer dan genog onder'n kurk.
Nich heelmoals tot zien spiet
konne't duur'n corona nig kwiet.
Doo zeup't zölf op, dèn schurk.



Eagen biejdreage !

Ne barjuffrouw oet de Wiering
nam klaanten met noar de vliering.
Zoo verdeenden ze in 't nus
wal nen halven Ford Taunus
De rest deu ze met financiering

